

[Holstein.]

grebene fra Luften saa farlige og under Henviſning til den moderne Militærtæknik og Mekanisering i en Udvikling som ingen Sinde før, hævdedes det, at det overhovedet ikke kan nytte, at vi prøver paa at forsvare os.

Vi kan ikke forsvare os, og vi bør ikke forsvare os imod, hvad man kalder de store og alvorlige Neutralitetsbrud og Neutralitetsangreb; men, hævdes der, det er heller ikke nødvendigt, for der ligger en Sikkerhed for Befolkningen i et lille Land deri, at man afskaffer det egentlige positive Neutralitetsforsvar og erstatter det med et Vagtkorps, et Vagtværn, som kun tilsigter at imødegaa mindre Neutralitetskrænkelser, medens der mod de store, mod de alvorlige Neutralitetskrænkelser ikke skal iværksættes Modstand, og naar det er klart for alle, at Danmark ikke kan og ikke vil modsætte sig de store Neutralitetskrænkelser, saa har man en Garanti, en Betyggelse for, at saadanne heller ikke vil blive iværksat af fremmede Stater. Dette var Grundtanken baade i det oprindelige socialdemokratiske Lovforslag og i det radikale Vagtværnsforslag.

Nu faar vi at vide, at det grove Neutralitetsbrud, som ligger i et Luftangreb, tilmed i Strid med folkeretlige internationale Forpligtelser og rettet for en stor Del ikke blot mod de militære Institutioner og Organisationer, men ogsaa paa at terrorisere den civile Befolkning, det maa vi være forberedt paa. Og nu vil man heller ikke fra den højtærede Regerings Side paa-staa, at Grunden til, at vi maa være forberedt paa en saadan grov Neutralitetskrænkelse, er, at vi har Forsvarsordningen af 1932, og at hvis vi ikke havde Forsvarsordningen af 1932, men havde gennemført det radikale Vagtværnsforslag, saa vilde der ikke være Fare for den Art Angreb paa København og paa de vigtigste Centrere her i Landet. Nej, det mener Regeringen ikke, for hvis den højtærede Regering mente, at der virkelig var en Garanti imod saadanne grove og store Neutralitetskrænkelser ved at gaa over til det radikale Vagtværnsforslag, saa vilde denne Regering jo begaa intet mindre end en politisk Forbrydelse, hvis den ikke satte hele sin Prestige ind paa at faa det i 1932 officielle Regeringsforslag ført igennem. Regeringen vilde begaa en Forbrydelse, hvis den med den Opfattelse af Vagtkorps-Forslagets Betydning til Værn for Landets Befolkning, i Fald det ikke kunde gennemføres, ikke sagde, at saa maatte andre tage Ansvar for, hvor-

ledes dette Land skal forsvares. Men nej, dette gør man ikke. Man har set, at dette Vagtværnsforslag indeholder ingen Garanti imod de store Neutralitetskrænkelser og Neutralitetsangreb, og derfor er det, man har accepteret Ordningen af 1932, og nu tager man Konsekvenserne af denne Ordning med Hensyn til det passive Forsvar for den civile Befolkning.

Men naar man gør det med Hensyn til det passive Forsvar i Erkendelse af, at vi maa regne med store og grove Neutralitetsangreb i hvert Fald i den Form, som et Luftangreb er, med Bomber, Sprængbomber, Brandbomber, Gasbomber, saa vil jeg nok spørge, om det da ikke er en logisk Konsekvens — hvis der overhovedet skal være Mening i den højtærede Regerings Militærpolitik —, at man ogsaa bør værne Befolkningen mod saadanne Angreb ved Hjælp af det aktive Forsvar. Er der Mening i at iværksætte og organisere civilt Forsvar som det, der her er Tale om, og saa samtidig erklære, at man vil under ingen Omstændigheder være med til bl. a. omkring København at supplere dette civile, passive Forsvar med et aktivt Markforsvar mod Luftangreb? Jeg ser ikke rettere, end at har man sagt A, maa man ogsaa sige B. Der er ingen Mening i at organisere det civile, passive Luftforsvar, hvis man ikke samtidig erkender Betimeligheden af at supplere dette civile, passive Forsvar med et aktivt Forsvar mod Luftangreb.

Jo bedre det aktive Luftforsvar mod Luftangreb er organiseret, desto mindre bliver de Skader og de Følger for Liv og Lemmer, som det civile, passive Luftforsvar skal søge at raade Bod paa, thi det er dog klart, at hvis man har sit aktive Forsvar, baade det egentlige Flyverforsvar og Markforsvaret saa godt i Orden, at Udsigterne og Farerne for et omfattende Luftangreb er væsentlig formindsket, saa formindskes ogsaa Opgaverne — og det er jo da kun ønskeligt — for det passive, civile Beskyttelsesværns Vedkommende. Derfor vil jeg gerne i denne Forbindelse rejse det Spørgsmaal, om det er den højtærede Regerings Mening nu, da den, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft med Rette fremhævede, har gjort dette principielt rigtige Skridt: at gaa videre med Forsvarsforanstaltninger, ogsaa at gaa videre med de aktive Forsvarsforanstaltninger, eller om den virkelig vil hævde, at det kun er det civile, passive Luftforsvar, som har Interesse og Betydning for den civile Befolkning imod Luftangreb, men ikke det aktive Forsvar.

Og dernæst vil jeg gerne gøre opmærk-